ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ (NFSA) 2013

ಕೈಪಿಡಿ

ಲೇಖಕರು : ಡಾ.ನೀತು ಶರ್ಮಾ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ : ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.ಟಿ

ಪ್ರಕಟಣೆ
ಮಗು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕೇಂದ್ರ
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ
ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ
ಬೆಂಗಳೂರು
ಬೆಂಬಲ
ಚೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಯೂ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ (ಎನ್‌ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎ) 2013

ಕೈಪಿಡಿ

ಲೇಖಕರು : ಡಾ.ನೀತು ಶರ್ಮಾ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ : ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.ಟಿ

ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು: ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ. (ಎನ್.ಎಫ್.ಎಸ್.ಎ) 2013. ಕೈಪಿಡಿ

ಪ್ರಕಟಣೆ
ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಅಂಡ್ ದ ಲಾ
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ,

ವರ್ಷ: 2025
ಮೂಲಕೃತಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕೈಪಿಡಿಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಇದರ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಲು ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಅಂಡ್ ದ ಲಾ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು
ಲೇಖಕರು:
ಡಾ.ನೀತು ಶರ್ಮಾ
ಮುಖಪುಟ ಮತ್ತು ಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ:
ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.ಟಿ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ:
ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.ಟಿ

ಮಗು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕೇಂದ್ರ

ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಅಂಡ್ ದ ಲಾ (ಸಿಸಿಎಲ್), ಮಗು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕೇಂದ್ರವನ್ನು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ(ಎನ್‌ಎಲ್‌ಎಸ್‌ಐಯು)ಯ ವಿಶೇಷವಾದ ಬಹುಶೀಸ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ 1996 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕೇಂದ್ರವು ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾನೂನಿನ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ, ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಏಕೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಿಸಿಎಲ್‌ನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪೇಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿರಿಸಲಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೈಕೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಎಂದರೆ: ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಗಮನಿಸುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸುವುದು; ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ಕಾರ್ಯನೀತಿ, ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಧಾರಿತ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸಾಂಸ್ಥೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಕ್ಷತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ (ಎನ್‌ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎ) 2013

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ (ಎನ್‌ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎ) 2013ವು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾನವ ಜೀವನಚಕ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಜನರು ಗೌರವದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಕೈಗೆಟಕುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಆಹಾರ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

Preamble

National Food Security Act (NFSA) seeks to provide for food and nutritional security in the human lifecycle approach by ensuring access to adequate quantity and quality food at affordable prices for people to live a life with dignity and for matters connected therewith or incidental thereto.

ಅಧ್ಯಾಯ II
ಕಾಯ್ದೆಯು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಗುರುತಿಸಿದ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ, ಅಂದರೆ ಅಂತ್ಯೋದಯ ಅನ್ನ ಯೋಜನಗೆ (AAY) ಒಳಪಡುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರತೀ ತಿಂಗಳು ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 35 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಧಾನ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿರುವ (PHH), ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 5 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿತ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ:

- ಅಕ್ಕಿ: ₹3 ಪ್ರತಿ ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ
- ಗೋಧಿ: ₹2 ಪ್ರತಿ ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ
- ಮಿಶ್ರ ಧಾನ್ಯಗಳು: ₹1 ಪ್ರತಿ ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ

Chapter II

Persons belonging to eligible households, including the existing beneficiaries under the Antyodaya Anna Yojana (AAY) and the Priority Households (PHH) identified by respective state governments, are entitled to 5 kg of food grain every month at the rate of Rs 3 for rice, Rs 2 for wheat and Rs 1 for any coarse grains.

ಅರ್ಹ ಗರ್ಭಿಣಿ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿಯರು ಉಚಿತ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಹಾಗೂ ಕನಿಷ್ಠ ₹6,000 ನಗದು ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

Section 4

Every pregnant woman and lactating mother is entitled to free nutritious meals and cash entitlements of not less than Rs. 6000

- 6 ತಿಂಗಳಿನಿಂದ 3 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ – ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪೌಷ್ಠಿಕ ಆಹಾರ (Take-Home Ration)(THR)
- 3 ರಿಂದ 6 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ – ಆಂಗನವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಉಪಹಾರ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ
- 6 ರಿಂದ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ – ಮದ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ ಯೋಜನೆ (Midday meals).

Section 5(a)

Children between six months to 3 years must to get take-home ration
Children between 3 years to 6 years must get cooked meals and mid morning snack
Children between the ages of 6 to 14 years must get free mid day meals during all school days

ಸೆಕ್ಷನ್ 5(2)

ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಗನವಾಡಿಗಳು ಅಡುಗೆಮನೆ, ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಹಾಗೂ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

Section 5(2)

Every school and Anganwadi is supposed to have facilities for cooking meals, drinking water and sanitation

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಅಂಗನವಾಡಿ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಉಚಿತ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪೌಷ್ಠಿಕತೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

Section 6

Requires state government to identify and provide meals, free of charge through local Anganwadi, to children who suffer from malnutrition, and provide for additional nutritional support for them

ಅಧ್ಯಾಯ III: ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಭತ್ಯೆ

ಅರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಊಟಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಭತ್ಯೆ (Food Security Allowance) ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

Section 8

Chapter III
Food Security Allowance

In case of non-supply of the entitled quantities of foodgrains or meals as mandated by the law, entitled people may claim food security allowance

ಅಧ್ಯಾಯ IV:
ಅರ್ಹ ಕುಟುಂಬಗಳ ಗುರುತಿಸುವುದು

(TPDS) ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೆ ಅರ್ಹ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಇತ್ತೀಚಿನ ಜನಗಣತಿ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

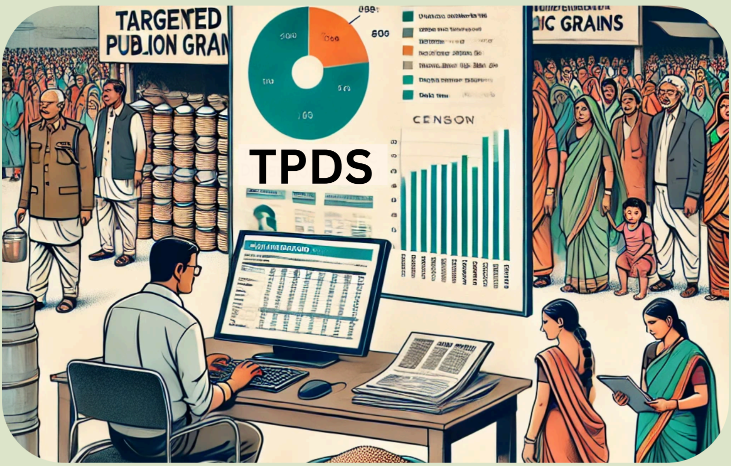

Section 9

Chapter IV

Identification of Eligible Households

Coverage of population in rural & urban areas under the Targeted Public Distribution System is to be determined based on the latest published census data.

ಸೆಕ್ಷನ್ 10

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅರ್ಹ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅಗತ್ಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.

Section 10

State governments must come up with the criteria for identification of priority households

ಸೆಕ್ಷನ್ 11

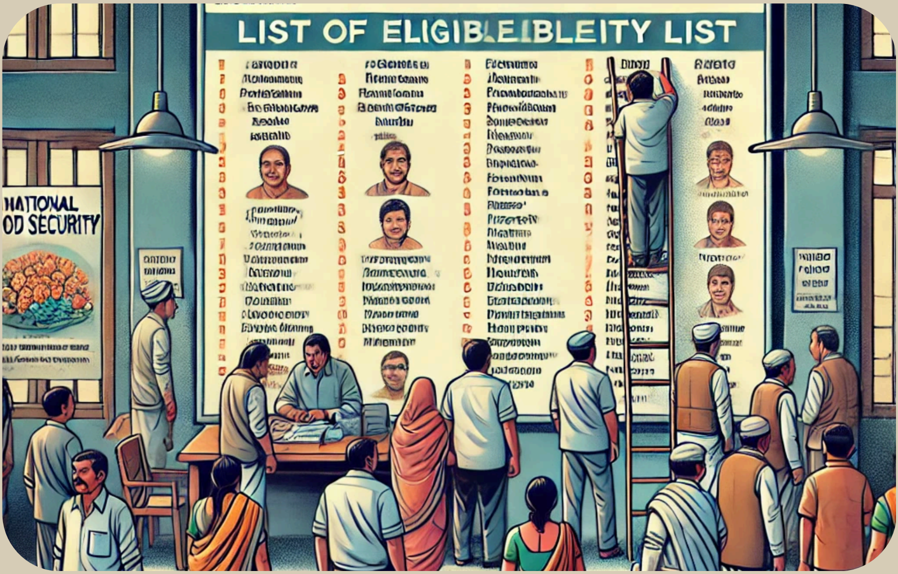

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅರ್ಹ ಕುಟುಂಬಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು

Section 11

The State Government must place the list of the identified eligible households in the public domain and display it prominently

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೇ (TPDS) ಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ:

- ಅರ್ಹರಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (Doorstep delivery).
- ಪಿಡಿಎಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗಣಕೀಕರಣ (Digitization).
- ಪಾರದರ್ಶಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳು (Transparency measures).
- ಮಹಿಳಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.
- ಸ್ಥಳೀಯ ಧಾನ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ (Local grain banks) ಸ್ಥಾಪನೆ.

Section 12

Central and state governments must undertake necessary reforms in the TPDS in consonance with its role envisaged in NFSA. These reforms may include door step delivery of food grains; end-to-end computerisation in order to ensure transparent recording of transactions at all levels, and to prevent diversion; full transparency of records; preference to public institutions or public bodies such as Panchayats, self- help groups, co-operatives, in licensing of fair price shops and management of fair price shops by women or their collectives; diversification of commodities distributed under the Public Distribution System; support to local public distribution models and grains banks;

ಸೆಕ್ಷನ್ 13

ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ವಿತರಣೆಗಾಗಿ 18 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಥವಾ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

Chapter VI
Women's Empowerment

The eldest adult woman who is at least 18 years of age must be the head of the household for the purpose of issuing ration cards

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯವು ಆಂತರಿಕ ದೂರು ಪರಿಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (Internal Grievance Redressal Mechanism - IGRM) ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳು, ಸಹಾಯವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು (Helplines), ಅಥವಾ ನೋಡಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಬಹುದು.

Section 14

Chapter VII
Grievance Redressal System

Every state government must set up an internal grievance redressal mechanism (IGRM) which may include call centres, help lines, designation of nodal officers, or any other such measures

ಸೆಕ್ಷನ್ 15

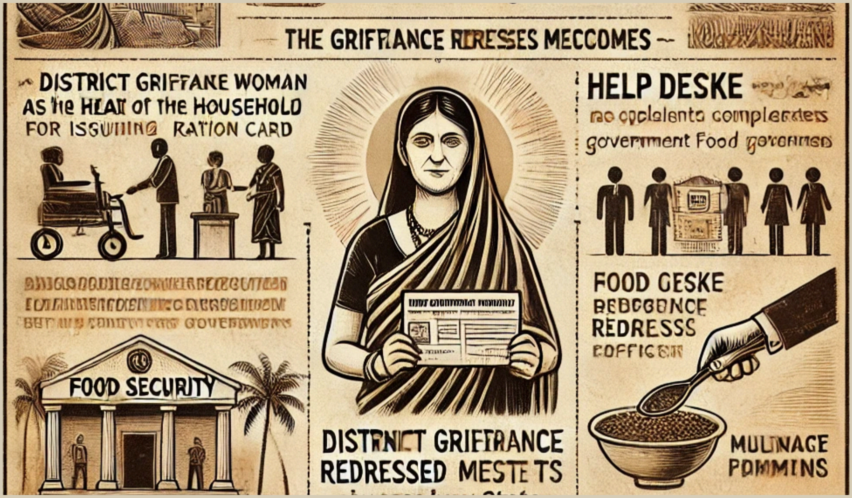

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಪರಿಹಾರಧಿಕಾರಿ (District Grievance Redressal Officer - DGRO) ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರು ದೂರುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹಾಗು ಪರಿಹರಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

Section 15

All state governments must appoint or designate a District Grievance Redressal Officer (DGRO) for the redressal of complaints pertaining to all the schemes at the district level within a specified period of time.

State governments must provide for administrative support for the DGRO. Appeals against the orders of DGRO can be made to the State Food Commission of the respective state

ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯವು ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರ ಆಯೋಗ (State Food Commission) ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು:

- ಕಾರ್ಯ್ದೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು.
- ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಪ್ರಕರಣಗಳ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುವುದು.
- ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ನೀಡುವುದು.
- ಮೇಲ್ಮನವಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಹಕ ಬೆಂಬಲ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಮತ್ತು ಕಛೇರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು

Section 16

Every state government must set up a State Food Commission with one chairperson, five members and one member secretary to monitor and evaluate the implementation of the Act, inquire into all violations of entitlements, advise state government on implementation, and hear appeals against the orders of DGROs.

State Food Commissions must prepare their annual reports which shall be laid before the legislative assembly.

State governments must provide all administrative support, including staff and office etc, to the State Food Commission., as well as the salary and allowances for its members

ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರ ಆಯೋಗಗಳು ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು:

- ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರಾಗಲು ಸಮನ್ಸ್ ನೀಡುವುದು.
- ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು.
- ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
- 1973ರ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್ (CrPC) ವಿಭಾಗ 346 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು.

Section 20

State Food Commissions have powers of a civil court while trying a suit under the Code of Civil Procedure, 1908, with respect to summoning and enforcing the attendance of any person and examining him / her on oath; discovery and production of any document; receiving evidence on affidavits; requisitioning any public record or copy thereof from any court or office; and issuing commissions for the examination of witnesses or documents.

State Food Commission also has the power to forward any case to the Magistrate to be tried under section 346 of the Code of Criminal Procedure, 1973

ಆಯೋಗದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಖಾಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳು ಅಥವಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ ಆಯೋಗದ ಕ್ರಮಗಳು ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

Section 21

Any vacancies, lack of quorum, or any other such irregularities do not invalidate the proceedings of the State Food Commission

ಅಧ್ಯಾಯ VIII: ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಕುರಿತ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಅರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಸಬ್ಸಿಡಿ ದರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

Chapter VIII
Obligations of central government for food security

To ensure regular supply of food grains for all entitlements, central government must allocate food grains at the same prices at which entitled persons are supposed to receive food grains every month (i.e. Re 1 for coarse grains, Rs 2 for wheat, and Rs 3 for rice, per kilogram)

ಸೆಕ್ಷನ್ 22(4):

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು:

- **ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಖರೀದಿ (Procurement).**
- **ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (Transportation).**
- **ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ (Fair Price Shop Management).**
- **ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ (Scientific Storage Facilities).**

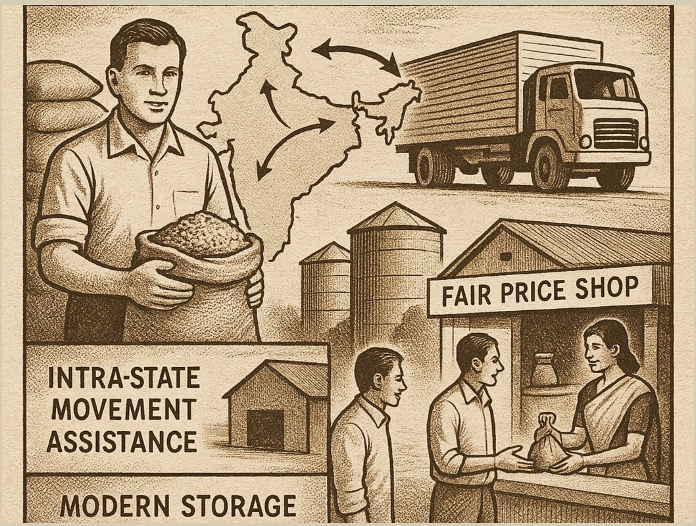

Section 22 (4)

Central governments must procure food grains, make allocations to states, provide transportation to the depots in the states, and provide assistance to the State Governments in meeting the expenditure incurred by it towards intra-state movement, handling of food grains and margins paid to fair price shop dealers, and create and maintain required modern and scientific storage facilities at various levels.

ಸೆಕ್ಷನ್ 23

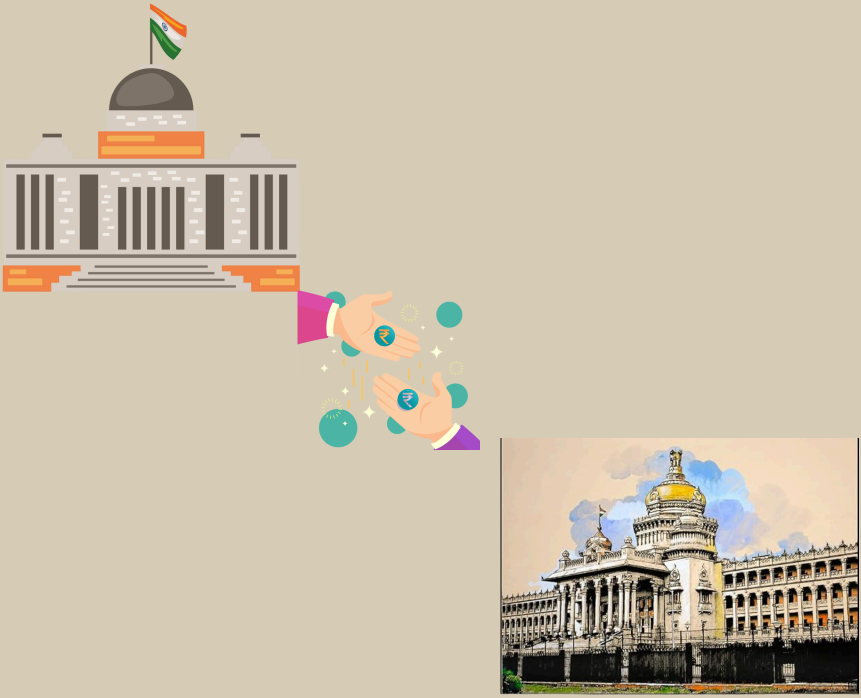

ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು
ಅಗತ್ಯ ಹಣಕಾಸು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

Section 23

Central Government must provide funds in case of a short supply of grains to the State Government.

ಸೆಕ್ಷನ್ 24(1)

ಅಧ್ಯಾಯ IX: ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ :

- ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಖಚಿತಪಡಿಸುವುದು.
- ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಭತ್ಯೆ (Food Security Allowance) ಪಾವತಿ ಮಾಡುವುದು.
- ರಾಜ್ಯ, ಜಿಲ್ಲೆ, ಮತ್ತು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶೇಖರಣಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.
- ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜು ನಿಗಮಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು.
- ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸುವುದು.

Chapter IX

Obligations of State Governments for food security

State governments are responsible for the implementation and monitoring of all schemes for ensuring food security, including distribution of food grains within the state and ensuring that all entitled persons have received food grains, payment of food security allowance in case of non supply of entitlements, creating and maintaining scientific storage facilities at the State, District and Block levels; strengthening capacities of their Food and Civil Supplies Corporations and other designated agencies; and establishing institutionalized licensing arrangements for fair price shops

ಅಧ್ಯಾಯ X: ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತಗಳ ಪಾತ್ರ

ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಸರಿಯಾದ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕು.

Section 25 (1)

Chapter X

Obligations of local authorities

Local authorities are responsible for ensuring proper implementation of all schemes under the Act in their respective areas

XI ಪಾರದರ್ಶಕತೆ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (TPDS) ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಬಂಧಿತ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

Chapter XI

Transparency and Accountability

All records related to implementation of targeted public distribution system and other schemes must be made available in public domain.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆಹಾರ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧನೆ (Social Audit) ನಡೆಸಬೇಕು,

- ಈ ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು.
- ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

Section 28

This section requires state government to ensure conduct of social audit of all the schemes through local authorities or any other such body, and publicise its findings and take necessary action.

ಸೆಕ್ಷನ್ 29(1)

ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿ, ಬ್ಲಾಕ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು (Vigilance Committees) ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು,

- ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಕಲಚೇತನರು, ಮಹಿಳೆಯರು, ಹಾಗೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (SC/ST) ಇತರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇರಬೇಕು.

Section 29 (1)

Vigilance committees must be set up at fair price shop, block, district and state levels. These committees must have due representation of the local authorities, the Scheduled Castes, the Scheduled Tribes, women and destitute persons or persons with disability

ಈ ಜಾಗೃತ ಸಮಿತಿಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ:

- ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು.
- ಅನುಷ್ಟಾನದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಮತ್ತು ಯೋಜನೆ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳ ಕುರಿತು ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು.
- ಅಕ್ರಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದು.

Section 29 (2)

Vigilance Committees must regularly supervise the implementation of all schemes under this Act; inform the District Grievance Redressal Officer, in writing, of any violation of the provisions of this Act; and inform the District Grievance Redressal Officer, in writing, of any malpractice or misappropriation of funds found by it

ಅಧ್ಯಾಯ XII
ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಗೆ ಉತ್ತೇಜಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು

ಗುಡ್ಡಗಾಡು, ಪರಿಸರ ಆಶ್ರಿತ, ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಬುಡುಕಟ್ಟು ಜನರು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು (Remote, Hilly & Tribal Regions) ಸೇರಿದಂತೆ ದುರ್ಬಲವರ್ಗದ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕು.

Chapter XII

Provisions for Advancing Food Security

This section talks about specific emphasis to be given by the state and central government for the food security of people living in remote, hilly and tribal regions

ಅನುಸೂಚಿ III ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ:

- ಕೃಷಿಯನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವುದು – ಉತ್ತಮ ಹೂಡಿಕೆ (Investment) ಮತ್ತು ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ (Credit Access) ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ.
- ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಅನಧಿಕೃತ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ವ್ಯತ್ಯಯ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು.
- ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳು, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ವೇತನ, ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವುದು.
-

Section 31

This section refers to Schedule III that enlists the objectives to be realised progressively for advancing food security through revitalisation of agriculture, increased investment in agriculture, livelihood security for farmers through remunerative prices, access to inputs, credit, irrigation, power, crop insurance, etc., and prohibiting unwarranted diversion of land and water from food production. Schedule II also mentions decentralised procurement, and scientific storage facility, and expansion of capacity of railways for movement of foodgrains

The most important part of the schedule is Provision 3 that refers to safe and adequate drinking water and sanitation; health care; nutritional, health and education support to adolescent girls, adequate pensions for senior citizens, and persons with disability and single women

ಅಧ್ಯಾಯ XIII: ಇತರ ವಿಧಾನಗಳು

ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈಗಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು.

Chapter XIII
Miscellaneous

This section allows central and state governments to continue and/or formulate any new welfare schemes for ensuring food and nutrition security for all.

ಸೆಕ್ಷನ್ 33

ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರ ಆಯೋಗಗಳು ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ವಿಫಲವಾಗುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ₹3,000 ದಂಡ ವಿಧಿಸಬಹುದು.

Section 33

State Food Commission may impose penalty of upto Rs 3000 if Any public servant or authority found guilty of failing to provide the relief recommended by the District Grievance Redressal Officer.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ (NFSA) ಇತರೆ
ಕಾನೂನುಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

Section 36

NFSA 2013 has overriding effect in case of any inconsistency with the existing provisions of any other law.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಅನುಸೂಚನೆಗಳ (Schedules I-IV) ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬಹುದು.

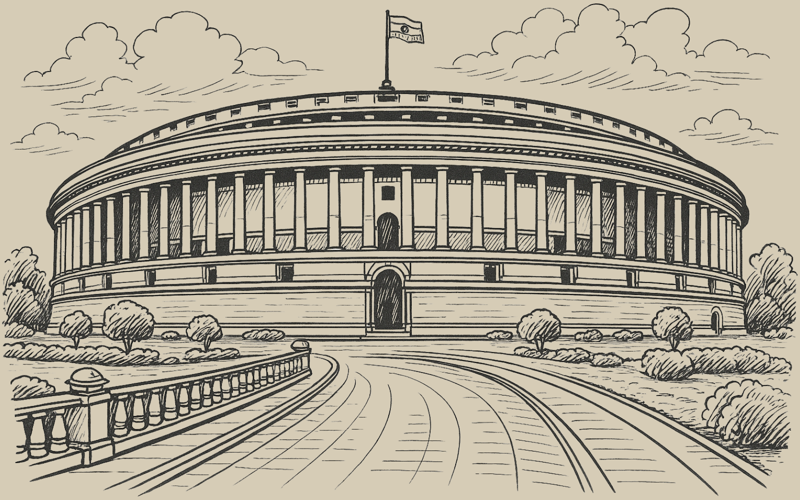

Section 37

Central government has the power to amend the Schedule I, II, III, and IV.

ಸೆಕ್ಷನ್ 39

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು:

- **ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಬೆಂಬಲ (Nutrition Support).**
- **ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಭತ್ಯೆ (Food Security Allowance).**
- **ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ಸಹಾಯ (Financial Assistance to States).**

Section 39

Central government has the power to make Rules on: schemes, ie, nutrition support to children, nutrition support and cash entitlements for pregnant and lactating mothers, and cost sharing for food security allowance, cash transfers, assistance to states, and the likes.

ಸೆಕ್ಷನ್ 40

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು:

- **ಅರ್ಹ ಕುಟುಂಬಗಳ ಗುರುತಿಸುವುದು (Household Identification).**
- **ದೂರು ಪರಿಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (Grievance Redressal Mechanisms)**
- **ಜಿಲ್ಲಾ ಕುಂದುಕೊರತೆ ನಿವಾರಣ ಕಛೇರಿ (District Grievance Redressal Office)**
- **ಜಾಗೃತ ಸಮಿತಿಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ (Vigilance Committees)**
- **ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರ ಆಯೋಗ State Food Commission & Related Material**

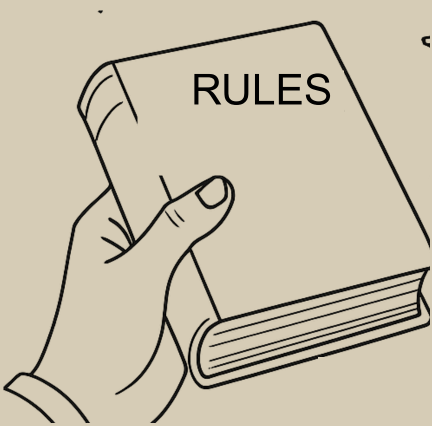

Section 40

State governments have the power to make rules on identification criteria for priority households, Internal Grievance Redressal Mechanism, District Grievance Redressal Officer, Vigilance Committees, State Food Commission, and related matters.

ಸೆಕ್ಷನ್ 44

ಯುದ್ಧ (War), ಭೂಕಂಪ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಪತ್ತು (Natural Disasters), ಬೆಂಕಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಅನಾಹುತಗಳ (Calamities) ಕಾರಣದಿಂದ ಆಹಾರ ದಾನ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯತಯ ಉಂಟಾದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಮಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ (NFSA) 2013 ಯಾಕೆ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ

✓ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

✓ ಮಕ್ಕಳು, ಗರ್ಭಿಣಿ ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿ ತಾಯಿಂದಿರಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

✓ ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣ –ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ.

✓ ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ದೂರು ಪರಿಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (Grievance Redressal) ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಖಚಿತಪಡಿಸಿರಿ!

Section 44

Governments are not liable for food shortages caused by war, natural disasters, or other calamities.

Why NFSA 2013 is Important for You

·Ensures affordable food for the most vulnerable.
·Provides nutrition support for children, pregnant women, and lactating mothers.
·Empowers women by making them ration card heads.
·Protects your rights through grievance redressal.
Know Your Rights, Stay Informed, and Ensure Food Security for All!

ಮಗು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕೇಂದ್ರ

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ

ನಾಗರಭಾವಿ, ಬೆಂಗಳೂರು – 560072

ದೂರವಾಣಿ: +91-080-2301000

Email : ccl@nls.ac.in

Website : https://ccl.nls.ac.in